

Drogą Mame. —
 Dziś rano mamie dostał list
 chwałę Bogu się się polepszenie utrzymuje
 ale po chwilowej radości z polepszenia,
 cięsko teraz będzie patrzeć na długą
 chorobę. — Cięsko będzie pasować się z
 wielkimi trudnościami o których
 Mama wspomina. Wąskie przeobrażenie
 wymagają wyjątkowych sił, pracy, podo-
 bnie, wytrwałości, a choroba to wszystko
 zmniejsza. — Oby Bóg raczył dać siły,
 sily i wszystko co one tyle potrzebuje.
 Z Jęz. now. niemieckojęz. Ona już
 zdrowa, w przypadku niebezpieczeństwa
 doszła, ale co będzie później? —
 Ten wamnek o którym Nieszwatta
 mówi nie tylko się już, ale już
 często powodem cierpienia i osła-
 bienia, przez za wielką obfitość.

[Moj nowo dzieci, przyjęły serześliwie
 onegdaj wieczór. trochę wystraszone, trochę
 niesmiałe, ale bardzo miłe. — Długoż
 żyją...
 1869
 767
 1869

all
 mała
 wam se ty, nie miła...

sobie obowiązek mówienia z niemi jedynie
 po polsku, ale to nasz stosunek do
 trochę sztywnym, bo im nieborakom nie
 dogodzi. Ale gdyby z porachunkiem
 tego nie trzymała, to bym później nie mo-
 gła tego zaprzawać. - Musu kony -
 stać z wielkiego uszanowania jakie
 nieboracy mają dla mnie w tej piętnej
 chwili - później trudniej by było także zmia-
 nę otrzymać. - Niemiernie to miła dżeci
 i serzylniej słowem; młodszy trypist
wielki. - Różne oni myśli o teem
 wszystkim przychodzi. - St. Francis-
 sek gdzieś mówi, że Bóg używa ludzi
 do narzędzia do wykonywania swoich
 zamiarów, w miarę jak ich znajduje
 martwem na własną wola. - a raczej
 jak ich znajduje pozbawionem
 własnej woli, ~~i in.~~ ^{nie, może} ~~to~~ ^{nie, może} powiedzie ma-
 mie, ^{nie, może} jakiego stopnia to własna
 wola, mnie pomów, jak stary
 Lackman. - przed kilkoma laty, byłaby
 myślała że to taki zasseyt, takie
 serwicie mnie sobie powierzone. takie
 dżeci dżeci, dwóch polaków, ludzi

przeznaczonych do zajmowania w
 biednym naszym kraju, miejsce wy-
 jatkowych, w tej biednej Warszawie gdzie
 taki ogólny upadek moralny - gdy
 pomur ile w ich otoczeniu nawet było
 zapominania o prawach Boga zdaje mi
 się jak mówił Bóg do Mojżesa, że to
 święta ziemia po której chodzę, nie
 byłaby mogła obmyślić dla siebie
 zajęcia podług, mnie szesytniejszego,
 Dzisiaj, nie takiego nieczuje, niemyśle,
 wcale że te dżeci ser, mnie oddane,
 niemyśle że to zasseyt, ani odpowi-
 dsialność, ani nie, podobnego. Mam
 uszenie że to wszystko w roku Boiem,
 że od niego wszystko zależy będzie,
 że pan Bóg będzie mnie używał
 przez jakiś czas, że mnie potem
 oddam jakiego nieudolnego, że im rozewnie
 do kogoś innego - niewiem czy się
 u mnie kosztować miesiąc, czy rok
 czy dżeci, o nie, się nie pytam,
 nieman, ani woli ani sysemenia jak
 tylko żeby żadnego dnia powołanie
 Boiemuś zadacie uszyć. ~~to~~ Jak to

mam Mamuncie powiedziec, nie
jestem pobożny, nie czuję żadnej mi-
łości wielkiej dla Boga, nie umię-
ję modlić, ani rozmyślać, na-
mów idę z obowiązków, ciężar się kiedy
może wyję, później ranny nawet
mówię niewiemu pojątkiem, żadnego
nie czuję podniesienia ducha, ani
słodkości, a jednak mam nadzieję
że, pan Bóg w mojej duszy zrobi
się, się, że w niej zrobi coś nowego
że nie ma tam żadnego oporu.
Je on, jeżeli wytażnie pamięć.
Coż Mamuncia o tem powie?
Zdaje mi się, że ^{się} nie tudy, bo
Jasia choroba moją umię o tam
pnebona. — Ite dzień są mi tego
dowodem. Takie dla nich czuje
przywieranie, bez przywierania.
Dziwnym kradzeniem Bożem, mam
dla nich serce otwarte jakby dla swoich
własnych. — a gdyby mi dziś pełnia powie-
dzieć się po namyśle, owoli ich gdzie
indziej umię, zdoła mi się, żeby się
leczno umię, myśla, że ^{im} gdzie indziej będzie
lepiej. — Diewi Mamuncia, jak wiedzicie
Bogu dziękuję, że biedny Drogę zachorował w
Korniku a nie tutaj, mimo tego się go widzieć nie
może. Jak się cię, że wrodzonym, że u siebie, że